

Splendoare

DANACIOBY

Splendoare de toamnă

Cu păru-n vânt și plin de fori uscate,
Se vede coborând toamna în vie,
Iar frunzele de pomi desperecheate,
Se-așază peste arămia-i ie.

De unde vii tu toamnă colorată?
Din ce țărâm nepământesc sosești?
Aș vrea să-ți spun o dată și-nc-o dată,
Cât de cochetă și frumoasă ești!

În părul tău toți fluturii dansează,
Iar buzele au gustul mustului.
Copacii goi la tine-acum visează,
Tot așteptând apusul soarelui.

Cu mantia de frunze și petale,
Cu iz de busuioc și măghiran,
Îmbrățișezi tot ce îți iese-n cale
Căci ți-a fost dor, doar a trecut un an.